

Deel 1 – Theorie

Het belang van harmonieuze
communicatie in Bijbels perspectief

1. Oorsprong van communicatie

1.1 Communicatie is modern!

Communicatie is echt iets van deze tijd. Binnen bedrijven zijn er speciale communicatieafdelingen die nadenken over de vormgeving van de nieuwsbrief, de juiste timing van een websitebericht en genoeg interessante social media-input.

Dat is niet alleen bij bedrijven zo. Ook bij stichtingen en goede doelen, juist bij hen, is de afdeling communicatie heel belangrijk. Broodnodig zelfs, voor bijvoorbeeld de fondsenwerving. Zo is het voor elke organisatie noodzakelijk om na te denken over communicatie, in welke branche ze ook werkzaam is.

Er wordt meer en meer gecommuniceerd. Eigenlijk maken we onszelf dol met al die communicatie. Want doordat er steeds meer gecommuniceerd wordt, moet je ook steeds harder schreeuwen om gehoord te worden. Maar stilzwijgen is geen optie.

Tegenwoordig zijn er mogelijkheden te over om met anderen te communiceren. Waar we eerst de ganzenveer en pen hadden, hebben we nu WhatsApp en Twitter. De moderne media lijken zo normaal en zijn niet meer weg te denken, maar het niet-digitale tijdperk is nog helemaal niet zo lang geleden.

We hebben veel manieren waarop we communiceren, maar dat betekent niet dat de communicatie daardoor ook gemakkelijker is geworden.

1.2 Communicatie is modern?

Communicatie is van alle tijden, alleen de focus op communicatie verandert, evenals de manieren waarop gecommuniceerd wordt. Een tijdje terug waren we in Italië, daar liepen we tussen de ruïnes door van het stadje Ostia Antica. We liepen door de vroegere winkelstraat, zo vertelde onze gids. Op de grond zag je nog wat resten van stenen muurtjes. Voor elke winkel was op de grond een mozaïek te zien. Op deze mozaïeken waren paarden afgebeeld, vissen, touwen of een boot.

Deze mozaïeken gaven aan welke winkel er gevestigd was. Onze uithangborden zijn dus helemaal niet zo modern als we wellicht denken, zelfs in de Romeinse tijd was er al sprake van winkelcommunicatie.

Winkelstraat in
Ostia Antica

Een paar communicatieweetjes op een rij.

Wist je dat:

- Het concept ‘krant’ bij Julius Caesar vandaan komt?
- Er in de Tweede Wereldoorlog wel 250.000 postduiven zijn gebruikt door de Britten?
- Ray Tomlinson de allereerste e-mail in 1971 verstuurde en er vandaag ongeveer 100 triljoen e-mails per dag worden verzonden?
- Er per dag 350 miljoen foto's op Facebook geüpload worden?
- De voorspelling is dat in 2020 gemiddeld 6,6 apparaten per persoon aan internet zijn verbonden?¹

Ook voor de Romeinse tijd was er communicatie. Want overal waar mensen zijn, wordt gecommuniceerd. In principe is er communicatie zodra er twee mensen op de wereld zijn, zoals Adam en Eva, en zij met elkaar in contact zijn.

1. *De ontwikkeling van communicatie, van trommel tot twitter, 2013 & Social media: een eerste levensbehoefte?*, 2014

De mens is geschapen als een communicatief wezen. Dat is niet zo-
maar een feit maar een groot wonder! Want door die eigenschap kun-
nen wij onze gedachten en gevoelens met anderen delen. We zijn niet
veroordeeld om alles wat wij meemaken en beleven binnen onszelf te
houden zonder het te kunnen uiten. Stel je voor dat je alle mooie en
moeilijke dingen in het leven niet zou kunnen delen met je naasten ...
Dan zouden de mooie dingen hun glans verliezen en de moeilijke
dingen zouden nog moeilijker zijn. Het niet kunnen delen van vreugde
en verdriet is juist de pijn van eenzaamheid.

Communicatie is modern, maar ook weer niet. Communicatie speelt
een rol door de jaren heen, in elk tijdperk. Wanneer is communicatie
ontstaan?

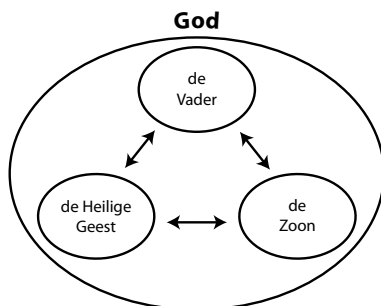
1.3 God en communicatie

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde
nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de
Geest Gods zweefde op de wateren. En God zeide: Daar zij
licht! en daar werd licht.

Genesis 1:1-3

Zelfs al vóór de mens er was, is er communicatie. Communicatie tus-
sen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Door te spreken, schiep
God de wereld.

Deze vorm van communicatie was en is perfect. Er waren geen mis-
verstanden, er was geen ruzie. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest
begrepen elkaar volkomen en waren het ook met elkaar eens. Er is
Goddelijke eenheid tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Figuur 1: God-
delijke eenheid
betekent: God is
de Vader, God is
de Zoon en God is
de Heilige Geest >
3 = 1 Hun onder-
linge communica-
tie is volkomen in
harmonie.

En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.
Genesis 1:26-27

In dit gedeelte is de communicatie tussen de drie-eenheid van God goed zichtbaar. 'Laat *Ons* mensen maken naar *Ons* beeld, naar *Onze* gelijkenis.' Daarom kunnen wij niet in enkelvoud denken, maar moeten we altijd in meervoud denken over God.

Die drie-eenheid is er in God Zelf, maar ook in Zijn werken die Hij ons openbaart, zoals in de schepping van de mens en in de samenleving. God is niet de verre, onbekende, maar Hij komt dicht bij ons.²

Die hemelse communicatie is het beginpunt voor Johannes. 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is' (Joh. 1:1-3).

God openbaart Zich vanaf de eerste bladzijde van de Bijbel als een sprekende God. Bij Hem is dat geen scheppingsgave; het hoort bij het wezen van God. Het is er altijd geweest. Heel de schepping is het resultaat van deze hemelse communicatie. Sprekend heeft Hij alles gemaakt.

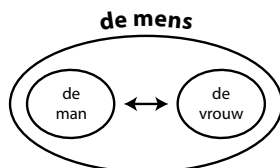
Ook de mens. Kijk maar naar Genesis 2:18: 'Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.'

Heel duidelijk lezen we dat God niet maar één mens heeft gewild. Dat is opvallend. Eerder klonk steeds het refrein 'En God zag dat het goed was', maar in Genesis 2:18 lezen we dat niet. Met één mens was Zijn werk nog niet voltooid.

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest hebben met elkaar besloten

2. *Horen naar de stem van God: Theologie en methode van de preek*, 2013

om *mensen* te maken (NGB, art. 9). Dat constateert Adam niet, maar dat zegt God Zelf. 'Het is niet goed dat de mens alleen zij!' En dan scheidt Hij (of beter gezegd: scheppen Zij) uit de mens nog een mens, die in relatie tot de ander staat.

Figuur 2: De mens is man en de mens is vrouw, $2 = 1$. Hun onderlinge communicatie is volkomen in harmonie.

Wanneer God een hulp maakt tegenover Adam, wordt als eerste de eenheid tussen mensen benadrukt. God is in drie Personen één, God scheidt de mens op dezelfde manier. Zo is de mens naar Zijn beeld geschapen. Adam en zijn vrouw, samen zijn zij volkomen één.

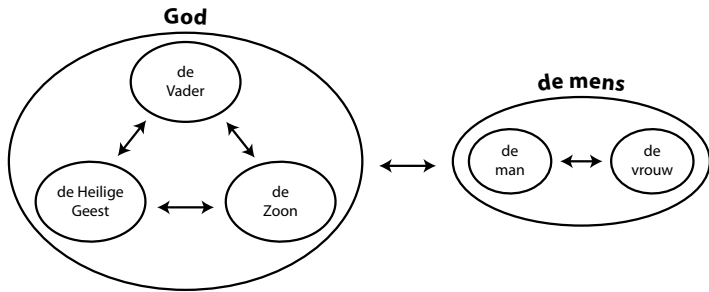
Dat betekent ook dat er volkomen harmonie is in hun onderlinge communicatie. Zoals Adam dacht, zo dacht Manninne. Samen maakten zij God groot. Zij spraken als met één mond tot verheerlijking van God. Zonder volkomen harmonie in de communicatie, zou de mens niet meer één zijn.

Met Goddelijk inzicht had Adam de dieren een naam gegeven. Toen hij ontwaakte deed hij dat ook voor zijn vrouw. In harmonie met Gods bedoeling, want nu geeft hij een naam aan zijn vrouw met de boodschap die hij tot de dieren niet kon zeggen. 'Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit de man genomen is' (Gen. 2:23). De mens is niet geschapen als eenzame kluizenaar, maar als een sociaal wezen. Zo werden wij toegerust voor het liefdegebod: God liefhebben boven alles en de naaste als onszelf. We hebben de mogelijkheid ontvangen om dit aan God en onze naaste te tonen door middel van communicatie.

Er was al communicatie tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest; maar nu zijn Adam en Manninne erbij gekomen. God communiceert ook met hen, Hij gaat daardoor een relatie met de mensen aan. En ook die relatie is volkomen harmonieus. Adam en Manninne hoorden

de stem van God ‘aan de wind des daags’ als zij door het paradijs wandelden. De Schepper communiceert met Zijn schepselen, Adam en Manninne communiceren met hun Schepper.

Figuur 3: Communicatie in het paradijs

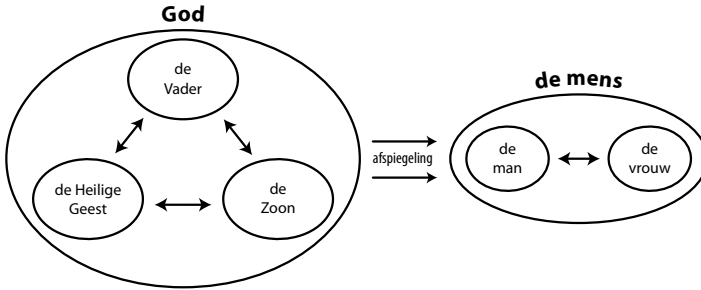

Wij kunnen nooit bevatten dat God Eén is en toch Drie. God is Eén, maar er is communicatie tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zoals we net gezien hebben in figuur 1. Ook zagen we dat God over Zichzelf spreekt in meervoud.

Hoewel de Goddelijke eenheid moeilijk te begrijpen is, heeft God ons er wel een beeld van gegeven. God schiep de mens naar Zijn beeld (... naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis ...). Hij schiep niet één mens, maar twee mensen. Deze twee mensen staan in onderlinge relatie tot elkaar (figuur 2) zoals de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in relatie tot elkaar staan.

De Vader is God, de Zoon is God en de Heilige Geest is God, met elkaar zijn Zij Eén. De man is mens en de vrouw is mens, samen zijn zij één.

De drie-eenheid is daarmee nog steeds niet te bevatten. Maar we krijgen door de schepping van de mens een beeld van de Goddelijke eenheid.

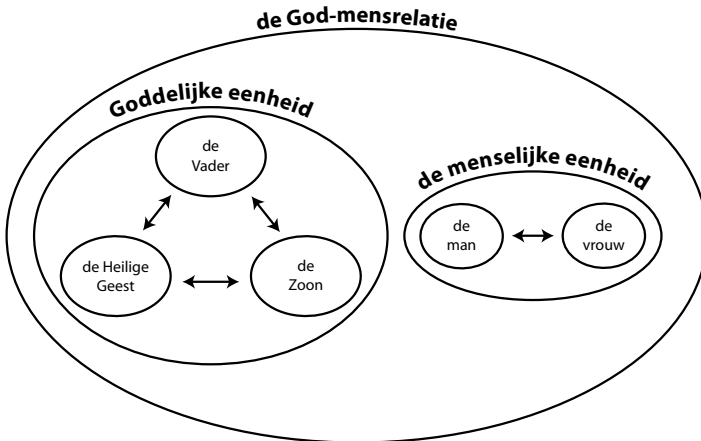

Figuur 4: Menselijke eenheid beeld van de Goddelijke eenheid

Tussen de drie Personen van God is een volstrekt harmonieuze relatie. Tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest bestaat geen enkele spanning, alleen maar harmonie. Zo heeft God ook de mens geschapen. In volledige harmonie met elkaar en met God.

In het paradijs is er:

- Een volmaakte drie-eenheid tussen God;
- Een volmaakte twee-eenheid tussen de mens;
- Een volmaakte relatie tussen God en de mens.

Figuur 5: De Goddelijke eenheid, de menselijke eenheid en de God-mensrelatie

In het verdere van dit boek zullen deze eenheden veel terugkomen omdat dit de basis is van ons communiceren:

1. De Goddelijke eenheid (tussen de Vader, de Zoon, de Heilige Geest);
2. De menselijke eenheid (tussen de man en de vrouw, tussen mensen onderling);
3. De relatie tussen God en de mens, oftewel: de God-mensrelatie of mens-Godrelatie.

Pas als de mens geschapen is in de vorm van een man én een vrouw is de schepping volmaakt. De menselijke eenheid symboliseert op die manier het beeld van de Goddelijke eenheid. Daarom is de manier waarop wij communiceren belangrijk. Door kwetsende woorden en roddel wordt de menselijke eenheid kapotgemaakt. De menselijke eenheid staat symbool voor de Goddelijke eenheid. Door disharmonie in onze communicatie zenden wij het beeld uit dat God ook disharmonie kent tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Onderlinge twist is dus niet alleen erg voor de betrokkenen, we zijn op dat moment ook geen afspiegeling van onze Schepper. In Zijn drie-eenheid is twist immers een onmogelijkheid. Wij zenden met disharmonieuze communicatie het signaal uit dat God niet te vertrouwen is. Als we dit tot ons door laten dringen, beseffen we pas hoe erg het is, dat wij dit beeld verwoesten ... Later zal Jezus in het hogepriesterlijke gebed dan ook om deze eenheid bidden (Johannes 17).

Sinds de zondeval begrijpen mensen elkaar lang niet altijd meer en zeker niet volmaakt. Denk maar aan iemand die het erg moeilijk heeft door ziekte, financiële zorgen of anderszins. Hoe kun je de ander ooit ten volle begrijpen, of hoe kun je ooit een ander echt laten meevoelen in je vreugde of verdriet? Het is onmogelijk. En dan nog alle meningsverschillen ...

De mensen begrijpen elkaar niet meer. Dat kan een gevoel van eenzaamheid oproepen. Zijn we dan helemaal alleen in deze wereld? Nee! Want God heeft ons ook na de zondeval de gave gegeven om te communiceren. Daardoor zijn wij in staat om relaties aan te gaan en zorg te dragen voor elkaar. God heeft nog sporen van Zijn beeld overgelaten. Maar er is geen volkomen eenheid meer tussen mensen. We kunnen

de eenheid van God daardoor niet meer uitstralen, het beeld is kapot. Toch draagt de mens nog steeds de verantwoordelijkheid om beeld (symbool) te zijn van de Goddelijke eenheid.

We kunnen het beeld hier op aarde nooit meer ten volle laten zien, maar het blijft vanuit God wel de opgave! Dit vraagt om herschepping door de Heilige Geest. Waar de Heilige Geest werkt en harten vernieuwd worden, komen mensen in de juiste verhouding te staan tot God én tot elkaar; de gemeenschap der heiligen.

Door het werk van de Heilige Geest leren wij inzien hoeveel schade het God toebrengt als mensen slecht met elkaar omgaan. Het gaat ons verdriet doen als Gods beeld wordt aangetast. Dan ontstaat ook het verlangen om harmonieus te communiceren.

Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus. Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen. Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus.

Efeze 4:13-15

1.4 De harmonieuze communicatie verwoest

Laten we nog eens goed kijken naar Genesis 3 en letten op de onderlinge communicatie.

Genesis 2 eindigt met de schepping van Manninne en de vrede van het paradijs. Een vrede waarin zowel God en mens, Adam en Manninne onderling, elkaar niet tegenspreken.

In het eerste vers van hoofdstuk 3 komt er een gesprekspartner bij. De slang begint te spreken. Zij wordt geïntroduceerd op een waarschuwend wijze: 'De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van alle boom dezès hofs?'

Door te spreken, gaat de slang een relatie aan met de vrouw. Het vervolg van het gesprek zetten we hier in dialoog neer.

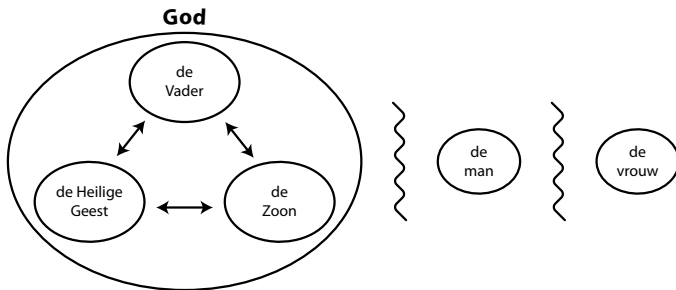
Manninne: 'Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten. Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.'

Slang: 'Gijlieden zult de dood niet sterven. Maar God weet, dat ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.'

Hier gaat het mis in de communicatie. God schiep de mens als beeld van Hem. De slang praat tegen Manninne, gaat tegen God in en stelt haar voor een keuze. Manninne verbreekt hier de menselijke eenheid door zonder Adam een andere kant op te gaan. Ze verbreekt ook de God-mensrelatie, door wat God heeft gezegd te wantrouwen. De harmonie in denken, spreken en handelen is weg, zowel in haar relatie met Adam als met God.

Ze beslist zelf en betreft dan Adam erbij. Wat nog nooit gebeurd is, gebeurt nu: beiden gaan zij in tegen Gods wil. Manninne keek,

Figuur 6: Menselijke eenheid en mens-Godrelatie verwoest

begeerde en at. 'En zij gaf ook haar man met haar, en hij at.'

Wat was de taak van Manninne? Waarom was zij geschapen?

1. Omdat er bij God sprake is van een meervoud onderling, is Adam in zijn enkelvoud niet compleet. Alleen door de toevoeging van Manninne is er sprake van een twee-eenheid die beeld kan zijn van de Goddelijke eenheid. Zo kon de menselijke eenheid beeldrager zijn van de Goddelijke eenheid.
2. Manninne is geschapen als hulp *tegenover* Adam.

Manninne was gemaakt als hulp *tegenover* Adam, op gelijkwaardige voet. Wat was haar specifieke taak, waarmee moest ze Adam helpen? Niet met overhemden strijken of stofzuigen, dat was in het paradijs helemaal niet nodig. We moeten het woord ‘hulp’ dan ook nooit denigrerend gebruiken. Het heeft hier een veel hoger doel: De taak die Manninne krijgt is het ondersteunen van Adam in het leven voor God. En wat doet ze nu?

Ze ondersteunt Adam níét in het leven voor God, ze trekt hem er juist vandaan. Door één argwanende vraag van de slang wijkt Manninne af van haar levenstaak. Ze wantrouwt God en ze verbreekt de eenheid met Adam door alleen een andere weg in te slaan. Ze handelt als een opzichzelfstaand persoon, terwijl ze één was met Adam.

‘En zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.’ Adam herstelt de gebroken communicatielijnt niet. In plaats van dat hij Manninne terugroept, terug naar het samen één zijn, verplaatst hij zich naar háár.

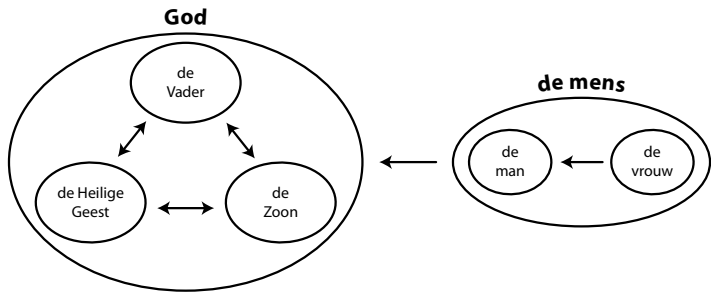
Adam en Maninne eten beide van de vrucht; daarin zijn zij een eenheid. Toch is er sprake van een breuk omdat zij deze beslissing genomen hebben alsof zij opzichzelfstaande personen waren. De tweede breuk is de breuk tussen de mens en God, Adam en Eva keren zich af van God door tegen Zijn regels in te gaan.

Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgenboombladeren samen, en maakten zich schorten. En zij hoorden de stem van de HEERE God, wandelende in den hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.

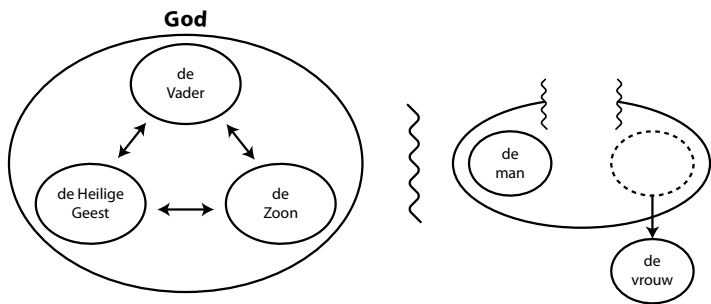
Genesis 3:7-8

Figuur 7: Mannin-
ne vervult haar
taak niet

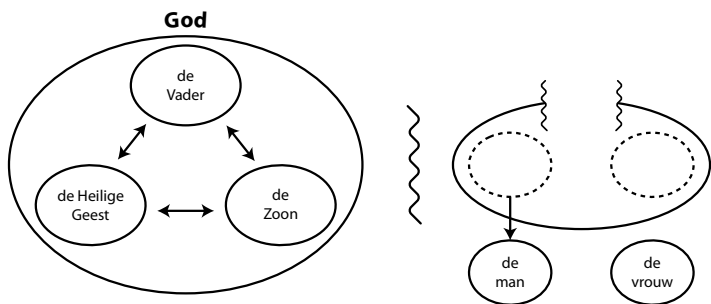
**taak van Mannin-
ne**

**daad van Mannin-
ne**

Adams reactie

De eenheid tussen de man en vrouw is verbroken. Evenals de Godmensrelatie. God roept tegen Adam: 'Waar zijt gij?'

Adam: 'Ik hoorde Uw stem in de hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.'

God: 'Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van die boom gegeten, van welken Ik u gebod, dat gij daarvan niet eten zoudt?'

Adam: 'De vrouw, die Gij bij mij gegeven hebt, die heeft mij van die boom gegeven, en ik heb gegeten.'

Wat Adam eerst met verwondering richting Zijn Schepper uitroept: 'Manninne, been van mijn gebeente!', is nu verwijtende communicatie geworden. 'De vrouw die U gaf ...'

God tegen Manninne: 'Wat is dit, dat gij gedaan hebt?'

Manninne: 'De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.'

Dan vervloekt God de slang: 'Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen.'

En tot de vrouw zegt Hij: 'Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.'

God tegen Adam: 'Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van die boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens. Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, en gij zult het kruid des velds eten. In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.'

De menselijke eenheid en de God-mensrelatie is verbroken door de vrouw en vervolgens ook door de man. Wat doet God? Hij spreekt opnieuw. De communicatie gaat allereerst van Hem uit. Hij scheidt al sprekend een mogelijkheid om de God-mensrelatie weer tot stand te brengen. 'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen.'

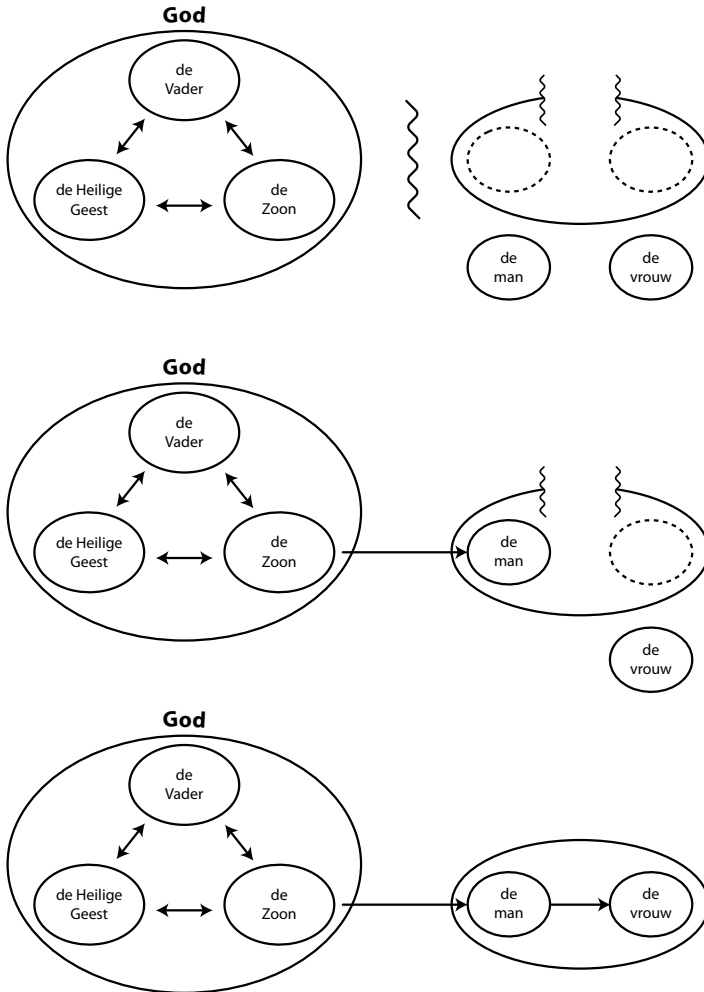
God komt direct met een antwoord. Door het over het Nageslacht te hebben spreekt Hij indirect al over Jezus Christus. De slang (de duivel) zal vermorzeld worden door het Nageslacht van de vrouw. Jezus, de enige mogelijkheid om de eenheid tussen de mens en God weer te herstellen.

Wat doet Adam? 'Voorts noemde Adam de naam zijner vrouw Heva, omdat zij een moeder aller levenden is.' Eva zal kinderen baren waar uiteindelijk het Nageslacht uit geboren zal worden.

De consequentie van de zondeval was dat ze zouden sterven, en dat zullen ze ook. Maar God belooft het Nageslacht, Jezus, om de mens zalig te maken. Zalig maken is de mens terugbrengen in de gemeenschap met God.

De zondeval is geweest en in plaats van de dood klinkt het Leven! 'Eva!'; moeder van alle levenden.

De duivel benaderde de vrouw en de vrouw trok de man mee in de zonden (figuur 7). Nu grijpt God in, Hij maakt een tegengestelde beweging. God richt Zich tot de man als hoofd van het gezin en bereikt zo ook de vrouw.

Figuur 8: God grijpt in

Jezus is het vleesgeworden Woord en verbindt de mens opnieuw met God. Zo wordt de verbroken eenheid tussen mens en God opgeheven door het Woord!

Naast de verbintenis tussen Christus en de kerk, ziet dit ook op het huwelijk. Binnen de eenheid van man en vrouw is de man geroepen om het Woord van redding door te geven aan zijn vrouw.

Christus heeft tussen man en vrouw dezelfde orde ingesteld als tussen

Hem en Zijn gemeente. 'Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord' (Ef. 5:26).

Zo is de eenheid tussen man en vrouw een weerspiegeling van de eenheid tussen Christus en de kerk. God heeft de man over de vrouw gesteld zoals Christus het Hoofd is van de gemeente. Daarom wordt de huwelijksbijbel aan de man gegeven.

Man en vrouw hebben de opdracht deze wonderlijke eenheid in hun onderlinge verhouding zichtbaar te maken. Vanuit Efeze 5 is de man als hoofd van het gezin een Bijbelse waarheid. Niet om zijn eigen woorden, maar als vertolker van de woorden van God heeft hij gezag.³

De menselijke eenheid is het beeld van de Goddelijke eenheid. Maar zonder herschepping stralen wij het verkeerde uit. Elke ruzie of elk lelijk woord geeft een verkeerd signaal af. Wij scheuren Gods beeld aan flarden.

We kunnen Gods beeld nooit meer volmaakt uitstralen, dat kan pas weer in de hemel. Door de Heilige Geest worden we ons wel bewust van de taak die we nog steeds hebben. Onze taak om beelddrager te zijn van de Goddelijke eenheid. Daarom kijken we in hoofdstuk 2 welke gevolgen de verbroken menselijke eenheid heeft. Als we die gevolgen weten, ontdekken we in hoofdstuk 3 en 4 hoe we onze onderlinge communicatie kunnen verbeteren.

1.5 De menselijke eenheid verwoest

Waarom is het zo erg dat wij de Goddelijke eenheid niet uitstralen? Omdat wij nooit meer in volkomen harmonie met elkaar kunnen samenleven. Ruzie, afgunst, roddel en andere vormen van onenigheid zijn vreselijk, maar aan de orde van de dag. Daardoor stralen wij uit dat de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest ook onenigheid met elkaar zouden hebben, zoals de Griekse negoden die constant met elkaar overhoop lagen. We zijn nog steeds beelddrager van Gods eenheid en wij onteren Hem door onze slechte omgang met elkaar.

*3. Commentaar op het Nieuwe Testament: Efeziërs: Eén in Christus, 1995
Verklaring van de Bijbel, 2004
Een volwaardige plaats, 2017*

'Hoor, Israël! De HEERE, onze God, is een enig HEERE!
Deuteronomium 6:4

Stel dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest geen eenheid zouden zijn, dat Zij het niet eens zouden zijn met elkaar. Dat tast het Wezen van God aan. Want dit zou betekenen dat wij nooit zalig zouden kunnen worden. Dan zou de Heilige Geest een zondaar in zijn hart overtuigen van de vrijspraak door het bloed van Christus, maar als die zondaar voor de rechterstoel van God staat, blijkt dat de Vader er niet van afweet of erger nog: het er niet mee eens zou zijn.

De leer van de drie-eenheid is daarom voor de gelovige een geweldige troost. Onze geloofsbelijdenis zegt niet voor niets dat wie de drie-eenheid niet gelooft, niet zalig kan worden.

In werkelijkheid zijn de Vader, de Zoon en de Heilige Geest het altijd met elkaar eens, zij zijn immers een volmaakte eenheid. Het Wezen van God is niet aangetast door de zondeval. Wat de Heilige Geest hier op aarde in ons hart verzegelt, wordt straks bevestigd door de Vader.

Maar die troost door de eenheid van God stralen wij niet meer uit. Daardoor lijkt het door ons handelen alsof God de ene dag die mening heeft, en de andere dag weer een andere. Alsof God zo wispelturig is als wij zijn. Alsof je niet vast op God kunt rekenen. Daardoor is er vanuit de mens ook zo'n wantrouwen ten opzichte van God. We trekken zelfs Zijn Woord van genade in twijfel.

Daarom moeten wij vurig bidden om de werking van de Heilige Geest in ons. Hij is het Die ons overtuigt van de waarachtigheid van Gods Woord en Hij is het Die ons door het Woord weer terugbrengt in de gemeenschap met God en met elkaar. Het wordt dan ons verlangen om zoveel mogelijk in harmonie te leven met de mensen om ons heen.

Samenvatting

- Communicatie is van alle tijden, alleen de focus en de manier waarop gecommuniceerd wordt, verandert met de tijd mee.
- De oorsprong van onze communicatie ligt in de communicatie tussen God Zelf. Hemelse communicatie vol harmonie tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

- In het paradijs is de volgende communicatie aanwezig:
 1. Communicatie tussen God (de Vader, de Zoon en de Heilige Geest: de Goddelijke eenheid);
 2. Communicatie tussen de mens (de man en de vrouw: de menselijke eenheid);
 3. Communicatie tussen God en de mens (de God-mensrelatie of de mens-Godrelatie).
- Manninnes belangrijkste taak is het ondersteunen van Adam in het geloof en in zijn relatie met God.
- In plaats van haar levenstaak te vervullen, luistert ze naar de slang en valt ze in zonden door haar eigen beslissing.
- Met die beslissing verbreekt ze de menselijke eenheid. Vervolgens trekt ze Adam in de zonden mee en is de eenheid verbroken in de relatie tussen God en de mens. Alleen de Goddelijke eenheid is nog intact.
- God scheidt door middel van communicatie, maar door communicatie van de slang en de mens wordt alle harmonie verwoest.
- Adam en Manninne moeten sterven, maar God geeft hen uitzicht op het Nageslacht waardoor zij het eeuwige leven kunnen ontvangen en de relatie tussen de mens en God hersteld wordt.
- Adam noemt zijn vrouw daarom 'Eva', dat 'moeder van alle levenden' betekent. In plaats van de dood klinkt het Leven!
- In het leven na het paradijs stralen wij de Goddelijke eenheid niet meer uit. We leven niet meer in harmonie met elkaar.
- Dat is vreselijk omdat wij daarmee het signaal afgeven alsof de Vader, de Zoon en de Heilige Geest het ook niet met elkaar eens zijn.
- Als Zij het niet met elkaar eens zouden zijn, konden wij niet zalig worden.